

Ad aniga quōdca, ad aniga ta martvoga, pōl pa ad trejsh duš,
kak' sa se matrale. (St. Jani pri Tomišlju.)

Ankat je bla nek inavohcet. Sa sli pa h paruk, je pa ab pud'
aden na gavgah abejšen visu. Zdej je pa rieku quōdca: „Ti abejšenec, kaj
tlea vesis? — mi sma pa tak' dobre vuole! Ale, pejd' z manej!“ Je pa
ta martvi spregavuru: „Ne, bom se prsu, drev zvecier!“ Ko se je zaciel' prut
vecier' mraest, je zaciel' pa quōdca strašna skorbet kaj de buo! Zdej je
su pa starasinetu vprasat kaj nej nardi. Starasina je pa rieku: „Gospuda
muores' jet vprasat!“ Je pa su h gospudi vprasat, pa sa reakli de
buo ta martvi quisne h neam' prsu! Sa mi reakli: „Zdej muorte pa glih
v tist' his' kier je vohcet, v anem pasiebnesm cimri de b'ta cist' samā
nuot — za dva slavejka jedi prpravt, pōl pa duje vilce pa dva nuosica
de b'ta jela. Zdej pa kar bo un gavuru, tu pa vi gavarite!“ Je
pa nastimov quōdca vse taku koker sa m' gospital narudeli, pa je cakov
prov strahamuju ta martvoga. Zdej k' je ankat anajst ura adbila —
sa se pa kar hisne vrata adpartle, pa je kar prsu tist' ta martvi nuot-
tri, pa je ^{su} mem vseh vohcetnoke v tist' cimri kier jga je quōdca cakov.

Se je pa ta martvi kar h tejmi quōdca prsu pa m' je rieku: „Zdej pa
le jej jon pi!“ Je pa se quōdca rieku: „Zdej pa le jej jon pi!“ Zdej sa pa
tud' rejs se prej' tejmi quōdca fajmaster tud' tu narudeli: ce buo slab
cakon pr ta martvomi vidu, tek ce le muore nej ven s cimra zberu — na
buo dobre zajnga! Ce buo pa duober cakon pr neam' vidu, se pa nej treba
nec bat! Slab cakon buo tu, ce buo jemū na nogah padkvi, — se jeh
pa na bō jemū, bō pa duober cakon! Zdej ga je pa quōdca pad nau-
ge pagliedov, pa nej jemū nec padkvi na nogah, tak' de je biv duober

cahen! Zdej k' sta ankat tist' pazjela je pa rieku ta mästvi gúodci:
"Ti si meane pavabu na večerje, zdej boš su ti z mäneji pa na kasil!"
Zdej se je pa ta gúodca strašnu tejga branu, pa se nēj mūogu vbrant.
Zdej k' je ankat ura punuč' odbila, pa sta kar vstala pa sta šla, —
je mūogu jēt gúodca z nīm! Sevejde, vohcetnoke b' bla pa hmal' konc'
tak' jōh je bla groza tejga ta mästvega k' je su z gúodcam mēm nōh.
Pa s' miselli: "Tejga gúodca zē na bma nkul' več vidli!" Pa ga rejs nejsa.
— Zdej je pa tejga gúodca ta mästvi pečlov v ānā padziemelska
strašnu lejpa, glažova hiša. Nūst' v tej hiš' je bla pa ānā lepa
tičca, k' je vsake suōte vize pa pesmi pela; jōn tū tak' nērečēānske
lēpū, de b' je ilovk z mēreji paslušōv! Zdej je su ta mästvi pa z dūma,
tak' de je saniga gúodca pustu. Pa m' je narūōiū: "Ce bō kešōn pršū, pa
zē bō vprašōv kēj sōm? pa kar rec' de sōm su h Bugi!" Zdej k' se je
gúodci zdel' de mūore bot ānā ura tukej, je pa ādōn ānā mātvaška
truga prstā prnēsū, pa je je kē pa tloh zagnov. Zravōn je pa taku mil'
zajamrov, de se je gúodci v sākē vsmilu. Prejdon je ādsū je pa vprašōv:
"Kam je su pa un?" Prav' gúodca: "Je su h Bugi!" K' se m' je zdel' de
mūore bot zē dvēj' ur' tukej, je pa ādōn ānā četāt mesā v hiša prnēsū,
pa ga je s' taka sila kē pa hiš' zagnov, de se b' hmal' vōs rālēdū.
Zajamrov je pa taku mil', de se je strašnu gúodci vsmilu. Zdej prejdon je
ādsū je pa vprašōv: "Kam je su pa un?" Prav' gúodca: "Je su h Bugi!"
Zdej k' se m' je zdel' de mūore bot zē tri ure tukej, je pa ādōn
ānā mošna cēkīnē prnēsū, pa jōh je prov z jiera kē pa hiš' zagnov, —
tak' de se je kar hiša patrēsla. Zdej je pa tak' strašnu mil' zaja-
mrov, de se je gúodci strašnu, strašnu vsmilu. Prejdon je pa ādsū je pa

vprašor: "Kam je šu pa un?" Prar' gūoder: "Je šu h Bugi!" Zdej je h tejmi gūoderi pa un ta mǎstvi nazaj pršu. Je pa vprašor gūoder: "Kdu je v tejom kajt leati pršu, k'nej blu mǎne?" Je pa rǎku gūoder: "Vsaka ura je āden pršu, tak' de v tejoh trǎjoh urah sa pa trǎje pršili! Ta pǎrva ura je āden ānǎ mǎtravška truga prstǎ prnǎesu, pa je je kǎ pa tǎh rǎgnov. Zdraven je pa taku mil' rǎjamrov, de se je mǎn' v sǎrcǎ vsmilu. Ta druga ura je pa āden ānǎ rǎtǎrt mesǎ v hišǎ prnǎesu, pa ga je s tǎka sila kǎ pa hiš' rǎgnov, de se b' hmal' vǎs rǎrleatǎ. Zǎjamrov je pa taku mil', de se je mǎn' v strǎšnu vsmilu. Tolej ta trǎtja ura je pa āden ānǎ mošna rǎkinǎ prnǎesu, pa jǎh je s tǎka jǎza kǎ pa hiš' rǎgnov, de se je hišǎ kǎr pǎtrǎsla. Zdej je pa taku strǎšnu mil' rǎjamrov, de se je mǎn' strǎšnu, strǎšnu vsmilu. Trejden je pa vsak ad tejoh trǎjoh ādšǎ, je pa vsak rǎtǎ vprašor kǎj si ti? Sem pa vsakmi adgavuru de s' šu h Bugi!" — Zdej je pa rǎku tǎ mǎstvi: "Prelub' muj lubǎčk, kuk' kajt pa misloš de si ti tukejle?" Prar' gūoder: "Tri ure!" Tǎ mǎstvi pa prar': "Ti si xǎ celoh trǎstu lejt tukej, pa misloš de s' sǎm' tri ure! Ta le tǎca k' tak' lepǎ poje, te je tuk pǎmatǎla de se t' tak' krǎtǎk kajt xdi!" — Ta gūoder pa nǎrseglǎh nǎj tǎ vjǎt de je tuk kajt⁺ je šǎ zmǎrej mislu de je rǎjs sǎm' tri ure. Zdej je pa vprašor tǎ mǎstvega: "Zdej pa pavǎj kaj tu pǎmǎn', k' sa un trǎje tǎst' blagǎ tak' sem nǎsil' pa tǎk' mil' jǎmral! Nǎpǎrǎ, kaj pǎmǎn' k' je tǎ pǎrvi v mǎtravški trugi pǎrst v hišǎ prnǎesu pa ab tǎ je rǎgnov?" Prar' tǎ mǎstvi: "Jest sem biv kmet, pa m' je muj sǎdred nǎve ādǎrǎvov pa mejnike pǎstavlov. Zdej bo mǎdǎgu

pa da sūodnega dnē tista pārst mēan' nazaj nōset, vsake stu lejt ānā mōvaska truga!" "Kaj pa tu pamēn', k' je āden ānā iētast mesā v hišā priēsu, pa taku ga ab tla zagnōv de se b' hmal' vēs razlētū?" Prav' tā mātvi: "Jest som biv kmet, pa som tejmi ānē vōl' predar, pa som s' ānā iētast seāb' zgovōru; pōl m' je pa tiste iētasti nēj nōkul' tū dat! Zdej m' būo pa tista iētast dā sūodnega dnē nazaj nosu, na vsake stu lejt ānkāt!" "Kaj pa tu pamēn', k' je āden ānā mōvna cōkina v hišā priēsu, pa jōh je takū ab tla zagnōv, de se je kār hišā patriēsla?" Prav' tā mātvi: "Zavol' tejo cōkina som pa jest pa nadōvōnem biv na gavgah abējsen! Muj prijatu jōh je vkrōv, pa jōh je mēan' pad zglavje skū. Polej sa pa prejškāval', sa jōh pa pr mēan' pad zglavjem najdlī. Jest som tādū de jōh nejsem vtiēv, pa nēj vse vkrōp nōc' nūcal', kār na gavgē sa me absadil' pa sa me gōr abejslī! Zdej bo mūogu pa tā dā sūodnega dnē tista mōvna s cōkina h mēan' nazaj nōset, vsake stu lejt ānkāt! Pa mēan' nēj treba nabeŋga dnarja, jest 'mam čist' vsoga zādost'!" - Zdej pa prav' gūōdōc (k' sē zdej nēj vtiēv de je iē tristu lejt tukej, je sē zmiērej mislu de je sām' tri ure): "Zde-le bo glich "larma" navūohet," pa prūdōm, iē b' mūogu spīet na un svejt!" Zdej ga je pa tā mātvi glich vōndiēkej spustu na tā svejt, kār je tā iēs tista hišā stala kār je bta tista vūohet. Je biv pa iē zdej na tistōm mesti ān vēal' k' klūojstēr sozīdan, k' je blu hōdū dost' patrō v nōmā. Zdej je pa tā gūōdōc pa taku strašnu cūdno ākol seābe gliēdov, k' je blu vse drgāi kō prejti, pa cūdu

se je, de je blu kěj. Tam něj vejdu, al' sa sājne al' rōsnica
kār zdej an gljēda, al' je vse zakliētē! Zdej je biv tā pa se
vejde strašānsko zē star pa parāsiēn pa abrazi, tak' de je biv
kār strašān za vidēt! Je pa an pāter gljē skoz okon gljēdor,
ga je pa vidu tējga kāk' je čudnz ākol seābe gljēdor. Ga
je pa vprašov: "Kaj b' radi?" Je pa tā adgavuru: "Kaj je
tū, de se je takū vse spremēnlē tlea okul? Tlea je bla prejt
pred trejīm uram se ānā kmīčēka hiša, zdej je pa tukšon
klūojster tukej! - kěj som vstān tū zastūpēt pa razumt? Al'
je zakliētē, al' se m' sājne, al' kōgā je tū!" Sevejde, pa-
ter je pa mislu de je tū an prsmuknenec, k' na vēj kaj ga
vari. Zdej pa k' je tā le tādū, le tādū, de je bla tukej
prejt kmīčēka hiša k' je zdej klūojster, je sū pa pāter v
prov^{inē} stare bukve pagljēdat. Je pa tuk kaj pa bukveh jaskōv,
de je rejs najdu, k' je blu v ānōm krāj' zapisan, de je bla
pred tristu lejt' tukej ānā kmīčēka hiša, pa de je bla
vūohcet pa de je gūodka pōl pa ānā tā mārtrōga z gavg
zmarkal'. Zdej sa se pa taku strašnu čēdīl' patri tejmī
mūōvi de se m' bēl nejsa mūōgli! Polej je sū pa tā mūōš
dol' pa stengah, - zdej je biv pa masa star, se je pa spa-
toknū, je pa pōv. Zdej se je pa telū kār v an kupčōk
papiēla zgrudlē, - pret nebīēsam je pa an bev galvōbīčēk
xlēatu! Zdej je pa konc.

(Povedala 23. novembra 1913. 54 letna Marija Cimpenman.)